

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 71.250 van 28 januari 1998
in de zaak A. 66.244/X-6496.**

In zake : 1. de n.v. Exportslachthuis SMEKENS,
2. Walter SMEKENS,
3. Danny DE NAEYER,
4. Eddy D'HAESELEER,
5. Nicole VAN DE VIJVER,
6. Roger DE CLERCQ,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat W. DE CUYPER,
kantoor houdende te 9100 SINT-NIKLAAS,
Vijfstraten 57

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. LEFRANC,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Koning Albertlaan 128.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
n.v. Exportslachthuis SMEKENS, Walter SMEKENS, Danny
DE NAEYER, Eddy D'HAESELEER, Nicole VAN DE VIJVER en
Roger DE CLERCQ op 6 november 1995 hebben ingediend om
de vernietiging te vorderen van het besluit van
11 september 1995 van de Vlaamse minister van Openbare
Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende,
eensdeels, inwilliging van het beroep van het college
van burgemeester en schepenen van de gemeente Lede tegen
de beslissing van 2 maart 1995 van de bestendige depu-
tatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij
aan de n.v. Exportslachthuis SMEKENS de bouwvergunning
werd verleend voor het oprichten van een waterzuive-
ringsinstallatie met wasplaats en ontsmettingszone voor
veewagens op een perceel gelegen aan de
Grote Steenweg 145 te Lede (Oordegem), kadastraal bekend

Sectie E, nrs. 434s2, 434g2, 434a2 en 437d, anderdeels, vernietiging van de beroepen beslissing van de bestendige deputatie;

Gelet op het arrest nr. 64.592 van 18 februari 1997 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur G. DEBERSAQUES;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 3 november 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 november 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. DENYS die, loco Advocaat W. DE CUYPER, verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat P. LEFRANC, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur G. DEBERSAQUES;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij erop wijst dat onder nr. G/A 55.228 een annulatieberoep

hangende is tegen de beslissing van 7 oktober 1993 waarbij aan de eerste verzoekende partij de milieuvergunning werd verleend voor een termijn van vijf jaar met het oog op de herlocalisatie naar een meer geschikte vestigingsplaats; dat de verwerende partij stelt dat de zaken verknocht zijn en moeten worden samengevoegd;

Overwegende dat het voorwerp der onderscheiden beroepen verschillend is; dat de toepasselijke wetgevingen verschillen; dat ook de feitelijke gegevens verschillen; dat de bevoegde ministers niet dezelfde zijn; dat de verwerende partij haar verzoek tot samenvoeging niet staft; dat er geen grond is om met één arrest over de beide zaken uitspraak te doen; dat de vraag tot samenvoeging wordt afgewezen;

Overwegende dat de verwerende partij als exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpt dat de verzoekende partijen geen wettig belang hebben, daar zij duidelijk aangeven dat "zij in weerwil van de verplichting tot herlocalisatie van het slachthuis in de exploitatievergunning van 07.10.1993 ernaar streven om de bestaande vestiging te behouden in plaats van te herlocaliseren, terwijl deze laatste beslissing om verscheidene weloverwogen redenen aantoonst dat het bedrijf niet (langer) thuishoort in zijn huidige locatie"; dat de verwerende partij voorts stelt dat ten aanzien van de derde, vierde, vijfde en zesde verzoeker de bestreden beslissing geen nadelige gevolgen heeft, daar de milieuhinder "die zij -reeds jarenlang- ondervinden niet het gevolg (is) van de bestreden beslissing, maar van de exploitatie van het slachthuis";

Overwegende dat de bestreden beslissing de door de eerste verzoekende partij ingediende bouwaanvraag tot het oprichten van een waterzuiveringsinstallatie weigert; dat daardoor alleen al de eerste verzoekende partij van het rechtens vereiste belang doet

blijken om de vernietiging van de bestreden beslissing na te streven; dat, wat de eerste verzoekende partij betreft, de exceptie ongegrond is;

Overwegende dat de tweede verzoeker afgevaardigde bestuurder is van de eerste verzoekende partij; dat hij de rechtens vereiste hoedanigheid mist om een annulatieberoep in te stellen tegen een beslissing die de vennootschap, die hij bestuurt, aanbelangt; dat, wat de tweede verzoeker betreft, de exceptie gegrond is; dat het beroep in zoverre niet ontvankelijk is;

Overwegende dat de derde tot zesde verzoekers wonen binnen een straal van vijftig meter rondom het slachthuis; dat zij verklaren dat door de bouw van de waterzuiveringsinstallatie de exploitatie van het slachthuis en de lozing van het afvalwater in milieuvriendelijke omstandigheden zal gebeuren en dat zij, aangezien zij belang hebben bij de bouw van de installatie, belang hebben bij de vernietiging van de beslissing die de oprichting ervan weigert;

Overwegende dat de bestreden beslissing voor de derde, de vierde, de vijfde en de zesde verzoekers griefhoudend is om de redenen die zij aanvoeren; dat zij echter als geburen, geconfronteerd met een hinderlijk slachthuis, slechts van een onrechtstreeks belang doen blijken bij de nagestreefde vernietiging; dat de exceptie, wat hen betreft, gegrond is; dat het beroep in zoverre niet ontvankelijk is;

Overwegende dat in het eerste middel wordt
aangevoerd wat volgt :

"Schending van art. 55, par. 2, 1° alinea van de
Wet van 29 maart 1962 op de Ruimtelijke Ordening
Doordat artikel 55, par. 2, 1° alinea bepaalt:

'Het college van burgemeester en schepenen alsook
de gemachtigde ambtenaar kunnen bij de Koning in
beroep komen binnen dertig dagen na de ontvangst van
de beslissing van de bestendige deputatie tot ver-
lening van een vergunning. Dit beroep, evenals de
termijn voor instelling van het beroep, schorst de
vergunning. Het wordt terzelfdertijd ter kennis van
de aanvrager en van de Minister gebracht. Komt de
gemachtigde ambtenaar in beroep, dan geeft deze
daarvan bovendien kennis aan het college'.

Terwijl kwestieus ministerieel besluit, ondanks
het feit dat het hoger beroep van de gemeente LEDE,
niet terzelfdertijd en zelfs buiten de termijn van
dertig dagen aan eerste verzoekster werd betekend,
het beroep van het college van burgemeester en
schepenen heeft ingewilligd";

Overwegende dat de verwerende partij ant-
woordt dat de verwerende partij voorts doet gelden dat
de eerste verzoekende partij twee weken na het beroep
van het college van burgemeester en schepenen kennis
heeft gekregen van dat beroep; dat zij daaraan toevoegt
dat zij de redenen van dat beroep kon kennen aangezien
zij gesteund zijn op een vorige weigeringsbeslissing van
het college van 29 november 1994 en op de overwegingen
van de beslissing van 7 oktober 1993 van de Vlaamse
minister van Leefmilieu, waarbij de milieuvergunning
wordt geweigerd; dat volgens de verwerende partij de
eerste verzoekende partij derhalve nuttig gebruik heeft
kunnen maken van het recht dat haar door artikel 55,
§ 2, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie
van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, thans
artikel 53, § 2, van het decreet betreffende de ruimte-
lijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, is
toegekend om voor haar belangen op te komen bij het
verhoor en om de zaak aan de minister te rappeleren; dat
bijgevolg is voldaan aan de wil van de wetgever om bij
de hoorzitting in de twee trappen van beroep "de

gelegenheid te geven tot een behandeling van de aanvraag op tegenspraak", waarbij de betrokken partijen "op gelijke voet worden gesteld";

Overwegende dat de verwerende partij ten slotte stelt dat het voorschrift waarvan de schending wordt aangevoerd door verzoekers ten onrechte als een ontvankelijkheidsvoorwaarde van het hoger beroep wordt beschouwd, dat, gesteld dat die interpretatie wordt aangehouden "er sprake (is) van schending van het gelijkheidsbeginsel omdat de gemeente en de gemachtigde ambtenaar in tegenstelling tot de aanvrager, onderworpen worden aan een bijkomende cumulatieve ontvankelijkheidsvoorwaarde 'als uiting van de door de wetgever gewilde op-gelijke-voeten-stelling', terwijl deze waarborg kennelijk niet geldt wanneer de aanvrager administratief beroep (zowel tegen een weigeringsbeslissing, als tegen de voorwaarden van een gunningsbeslissing) aantekent, en dit zelfs uitdrukkelijk nu de wet voorziet dat een afschrift van dit beroep door de minister (en niet de aanvrager) aan het college (en niet aan de gemachtigde ambtenaar) wordt gestuurd en dit slechts binnen de vijf dagen na de ontvangst ervan door de minister (zonder enige sanctie)"; dat in dat verband de verwerende partij vraagt de volgende prejudiciële vraag aan het Arbitragehof te stellen :

"Schendt artikel 55 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, de artikelen 10 en 11 van de Gecoördineerde Grondwet, doordat aan het college van burgemeester en schepenen en aan de gemachtigde ambtenaar -naast de termijnvereiste- de (cumulatieve) ontvankelijkheidsvoorwaarde wordt opgelegd om het administratief beroep (bij de Koning, thans bij de Vlaamse regering), namelijk de datum en de motieven ervan, 'ter zelfdertijd ter kennis van de aanvrager' te brengen ('als uiting van de door de wetgever gewilde op-gelijke-voeten-stelling'), terwijl deze ontvankelijkheidsvereiste niet is voorzien voor de aanvrager die een administratief beroep instelt, terwijl volgens de tekst van de wet het beroep van de aanvrager niet moet worden gemotiveerd, en terwijl de

Minister een afschrift van dit beroep van de aanvrager 'binnen de vijf dagen na de ontvangst' aan het college moet sturen ?";

Overwegende dat verzoekers repliceren dat de beslissing van de bestendige deputatie bij aangetekende brief van 13 maart 1995 aan de gemeente Lede en aan de aanvrager werd betekend en dat door de gemeente Lede hoger beroep werd aangetekend op 13 april 1995, dat de aanvrager op dat ogenblik geen weet had van dat beroep zodat deze in de overtuiging verkeerde te beschikken over een uitvoerbare bouwvergunning en is overgegaan tot het nemen van voorbereidende maatregelen (interne planning, planning met ontwerper en aannemer,...); dat verzoekers zich tenslotte verzetten tegen het stellen van de prejudiciële vraag o.m. omdat het geschil onder de toepassing valt van artikel 6, eerste lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en het geschil dienvolgens moet worden afgehandeld binnen een redelijke termijn en omdat "de prejudiciële vraag kennelijk ongegrond (is) en derhalve niet onontbeerlijk ter beoordeling van het middel";

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat de beslissing van 2 maart 1995 van de bestendige deputatie bij aangetekend schrijven van 13 maart 1995 aan de aanvrager werd betekend en dat zij bij aangetekende brief van dezelfde datum aan het college van burgemeester en schepenen werd betekend; dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lede met een op 13 april 1995 ter post aangetekende brief bij de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden hoger beroep heeft aangetekend; dat bij brief van 14 april 1995 de raadsman van de eerste verzoekende partij aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lede heeft medegedeeld te hebben vernomen

dat het college beroep had aangetekend; dat daarop het college van burgemeester en schepenen bij aangetekend schrijven van 26 april 1995 een kopie van het beroep-schrift aan de eerste verzoekende partij heeft ter kennis gebracht; dat de raadsman van deze laatste in een brief van 24 april 1995 aan de minister de ontvankelijkheid van het beroep van het college van burgemeester en schepenen heeft betwist en heeft gevraagd om te worden gehoord; dat partijen werden gehoord op 28 augustus 1995; dat op 11 september 1995 de bestreden beslissing werd vastgesteld; dat deze overweegt dat het beroep van 13 april 1995 van het college van burgemeester en schepenen werd ingesteld binnen dertig dagen na de ontvangst van de beslissing; dat de bestreden beslissing het beroep van het college van burgemeester en schepenen inwilligt en de bouwvergunning weigert;

Overwegende dat artikel 55, § 2, eerste, tweede en derde lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, thans artikel 53, § 2, eerste, tweede en derde lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, bepaalt :

"Het college van burgemeester en schepenen alsook de gemachtigde ambtenaar kunnen bij de Koning in beroep komen binnen dertig dagen na ontvangst van de beslissing van de bestendige deputatie tot verlening van een vergunning. Dit beroep, evenals de termijn voor instelling van het beroep, schorst de vergunning. Het wordt terzelfdertijd ter kennis van de aanvrager en van de Minister gebracht. Komt de gemachtigde ambtenaar in beroep, dan geeft deze daarvan bovendien kennis aan het college.

De aanvrager kan bij de Koning in beroep komen binnen dertig dagen na de ontvangst van de beslissing van de bestendige deputatie of, bij gebreke van die ontvangst, na afloop van de termijn waarbinnen deze plaats moest hebben. Dit beroep wordt bij een ter post aangetekende brief gezonden aan de Minister, die een afschrift ervan aan het college stuurt binnen vijf dagen na de ontvangst.

De aanvrager of zijn raadsman, alsook het college of zijn gemachtigde, worden op hun verzoek door de Minister of diens gemachtigde gehoord. Wanneer een

partij vraagt te worden gehoord, worden ook de andere partijen opgeroepen";

Overwegende dat de aangehaalde bepaling voorschrijft dat het beroep dat het college van burgemeester en schepenen instelt de vergunning schorst en dat het beroep terzelfdertijd aan de aanvrager en aan de minister ter kennis wordt gebracht; dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat tussen de datum van de kennisgeving van de beslissing van de bestendige deputatie aan de aanvrager en aan het college van burgemeester en schepenen en de datum waarop de aanvrager in kennis werd gesteld van het beroep van het college van burgemeester en schepenen, meer dan dertig dagen waren verstreken; dat de schorsing van de vergunning verleend door de bestendige deputatie -waarvan de aanvrager ingevolge het verzuim van kennisgeving van beroep steeds in het ongewisse is gebleven- op die datum was opgeheven en de vergunning definitief en uitvoerbaar was geworden; dat het de minister niet toekwam een uitvoerbare vergunning te vernietigen; dat het middel in zoverre gegrond is;

Overwegende dat het gegrond bevonden middel niet is afgeleid uit een bepaling die is ingegeven door de zorg van de wetgever de gelijkheid te waarborgen van de partijen die betrokken zijn bij het administratief beroep, maar door de bekommernis de aanvrager rechtszekerheid te verschaffen; dat de prejudiciële vraag die geen betrekking heeft op het middel, naast de kwestie is en het verzoek het Arbitragehof te adiëren geen nut heeft,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 11 september 1995 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende, eensdeels, inwilliging van het beroep van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lede tegen de beslissing van 2 maart 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij aan de n.v. Exportslachthuis SMEKENS de bouwvergunning werd verleend voor het oprichten van een waterzuiveringsinstallatie met wasplaats en ontsmettingszone voor veewagens op een perceel gelegen aan de Grote Steenweg 145 te Lede (Oordegem), kadastraal bekend Sectie E, nrs. 434s2, 434g2, 434a2 en 437d, anderdeels, vernietiging van de beroepen beslissing van de bestendige deputatie.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierentwintigduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partijen, ten belope van vijf zesden, en ten laste van de verwerende partij ten belope van een zesde.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achtentwintig januari
1900 achtennegentig, door de Xe kamer, die was
samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

M. VRINTS.